Ankenævnet *for* Forsikring

Den 21. marts 2018 blev i sag nr. 91511:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S. Hun klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde den 8/3 2015, hvor hun fik pludselige smerter i sit højre knæ i forbindelse med en løbetur.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at der ikke er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og klagerens gener, idet hændelsen ikke har været egnet til at medføre en varig skade i et rask knæ.

I klageskema af 27/10 2017 til nævnet har klageren blandt andet anført:

2. 91511

"**Sagsfremstilling**
Supplerende redegørelse kan evt. vedhæftes som bilag

Under løbetur får jeg en pludselig smerte i knæet som en syl der borer sig ind. Bliver opereret i april 2015 for menisk skade. Først mener Alm. Brand at det ikke er normalt at få en pludselig meniskskade ved løb og min anmeldelse afvises.
Da der ved Højesteretsdom 5/9-17, (sag 285/2016) blev afgjort, at menisk skade kan komme på løbetur, samt med baggrund i mine fortsatte gener og smerter i mit højre knæ, hermed anmodede jeg om genoptagelse og revurdering af min skadesanmeldelse af skade i højre knæ pådraget under en løbetur den 8/3-15.
Alm. Brand afviste på ny min anke, nu med begrundelse af, at jeg har slidgigt i knæet. Min ortopæd kirurg har i 2 skrivelser udtalt, at min skade IKKE har noget med min slidgigt at gøre, men er opstået pludseligt under min løbetur. Jeg føler det er uretfærdigt, at jeg bliver afvist, da mange på min alder (som også må formodes at have slidgigt i et vist omfang) straks får medhold, hvis skaden er sket på ski eller under fx boldsport. Jeg har daglige gener og kan ikke være aktiv på den måde, som jeg kunne inden min skade

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
At de accepterer min anmeldelse og udbetaler mig ulykkesdækning. Forventer en men grad på omkring 8%"

Selskabet har i e-mail af 24/11 2017 til nævnet blandt andet redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Indledning**
Kunden anmelder til sin ulykkesforsikring, at hun under en almindelig løbetur pludselig får smerter i højre knæ.

Fremstilling
Vi har den 8. april 2015 modtaget kundens anmeldelse af en løbeskade opstået den 8. marts 2015, hvor det oplyses, at hun uden yderligere får ondt i knæet. Efterfølgende indhenter vi egen læges journal og sender kunden et supplerende spørgeskema.

På baggrund af de indhentede oplysninger afviser vi skaden med henvisning til, at det at løbe - uden knæet belastes ekstraordinært i forbindelse med vrid og lignende - ikke er egnet til at forvolde en varig skade i et rask knæ. Kunden er ikke enig i afgørelsen og vi indhenter yderligere fra privathospital og forelægger sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES). AES vurderer, at der ikke er årsagssammenhæng og at det varige men derfor er mindre end 5 %.

På den baggrund fastholder vi vores afvisning af skaden.

Efter seneste HR-dom vender kunden tilbage. Vi forklarer kunden hvorfor dommen ikke er relevant i forhold til hendes betingelser og knæets forudbestående tilstand i øvrigt. Det lykkes ikke at nå til enighed og kunden indbringer spørgsmålet for Nævnet.

Begrundelse
Det er vores lægers vurdering, at almindeligt løb, uden yderligere påvirkninger i form af vrid eller andet, ikke er egnet til at forvolder en varig skade i et rask knæ. Denne vurdering er AES' læger fuldstændig enig i. Derfor henviser vi til betingelsernes punkt 2.1.1., hvor det i andet afsnit fremgår, at der skal være medicinsk årsagssammenhæng. Dette skal forstås således, at hændelsen skal være egnet til at forvolde personskaden.

Samtidig fremgår det af de lægelige oplysninger, at kunden har svær slidgigt i højre knæ, hvorfor det med overvejende sandsynlighed må formodes, at det er denne forudbestående tilstand, der er årsag til kundens knæproblemer.

For en god ordens skyld skal det understreges, på baggrund af kundens henvisning til HR-dom af 5. september 2017, at det på intet tidspunkt har været et tema i denne skade, hvorvidt den anmeldte hændelse var et ulykkestilfælde eller ej. Skaden er alene afvist med henvisninger til, at hændelsen ikke er egnet til at forvolde en varig skade i et rask knæ. I den forbindelse skal det ligeledes understreges, at HR ikke har taget stilling til, hvorvidt det at løbe i sig selv er egnet til at forårsage en varig skade i et rask knæ.

Konklusion
Da det er vores opfattelse, at hændelsen ikke opfylder betingelsernes krav om medicinsk årsagssammenhæng og AES er kommet til samme konklusion, så fastholder vi, at der er tale om en dækningsberettiget skade."

Klageren har i brev af 12/12 2017 til nævnet heroverfor blandt andet anført:

"Jeg vil også gerne påpege, at jeg i starten fik besked fra Alm. Brand om, at en menisk skade som min ikke typisk kom under en løbetur. Nu efter jeg har henvist til den lignende sag, som ved Højesteretten gav skadelidte ret i, at en menisk skade godt kan komme under en løbetur (Højesteretsdom den 15/9-16 sag 285/2016) så påpeges det, at det er slidgigten i mit knæ, som er grund til skaden.

Jeg vedlægger derfor 4 forskellige dokumenter, hvor ortopædkirurgen… udtaler, at gigten ikke er grunden til min skade."

Selskabet har i e-mail af 9/1 2018 til nævnet hertil blandt andet anført:

"Vi har modtaget kundens korrespondance med den behandlende læge fra … Privathospital.

I den forbindelse har vi vendt sagen med vores læger igen. De fastholder, at der jf. MR-scanning og operationsrapport er fundet svær slidgigt (blottet knogle) bagved knæskallen men også i mediale ledkammer svarende til 2.-3. grad degenerative bruskforandringer.

Dette stemmer ikke overens med [læges] notat dateret den 29.5.2015, hvor slidgigt i mediale ledkammer ikke er nævnt.

Samtidig fastholder vi - i lighed med AES - at hændelsen ikke er egnet til at forvolde skade i et rask knæ, og at hændelsen derfor ikke er dækningsberettiget."

Nævnet har fået forelagt sagens bilag, herunder den korrespondance mellem selskabet og klageren, der ligger forud for sagens indbringelse for nævnet samt de lægelige oplysninger.

Af journaloplysninger af 9/3 2015 fra klagerens praktiserende læge fremgår det blandt andet:

> "Under let motionsløb i går fik [klageren] en pludselig jagende smerter på indersiden af venstre knæ, og hun måtte herefter humpe hjem. Hun har dårligt kunnet sove i nat på grund af smerter. Der var ikke tale om noget egentligt vridtraume."

Af svar på MR-skanning af 7/4 2015 fremgår det blandt andet:

> "MR-beskrivelse:
> MR af højre knæled.
> Der ses en læsion i corpus af mediale menisk, som ses ed afstumpet indre rand og luksation af et fragment medialt for tibiaplateauet. Der ses reaktivt ødem medialt i tibiakondylen.
> Laterale menisk ses intakt.
> Der ses let randtilspidsning femorotibialt, men ingen brusklæsion. Der ses femoropatellar artrose med bruskreduktion, mest udtalt grad 4 lateralt på patella.
> Der ses en lille, ødematøs Bakercyste og ødem omkring pes anserinus, samt under popliteussenen. Popliteussenen kan følges intakt og der ses intakte korsbånd og kollaterale ligamenter.
> Der ses ikke bone-bruise.
>
> Konklusion:
> Læsion i corpus af mediale menisk.
> Femoropatellar artrose."

Af operationsnotat af 16/4 2015 fremgår det blandt andet:

> "Patellofemorale led: opflosset brusk på central og medialt halvdel af patells, tilrettes med shaver men på hele laterale patellafacet er der faktisk blottet knogle. Nydelige bruskforhold i foringsfuren men en stram medial plica, der fjernes med shaver. Man tilretter forsigtigt det losnede brusk centralt på patella.
> Mediale ledkammer: i mediale ledkammer er der grad 2-3 degenerative bruskforandringer på vægtbærende flade af mediale femurkondyl med løsnet bruskstykker der tilrettes med shaver."

Den behandlende speciallæge i ortopædisk kirurgi har ved e-mail af 29/5 2015 til klageren blandt andet oplyst:

> "Jeg har i forundersøgelsesjournalen 07.04.15 anført at du under en løbetur pludselig måtte ophøre pga. smerter "som en kniv" på den indvendige side af hø. knæ.
> Dette kan man vel tage som et udtryk for en pludselig opstået hændelse, der har medført dine smerter.
> Ved MR-skanningen fandtes skade på den indvendige menisk, og som en bidiagnose slidgigtforandringer af brusken bagved knæskallen. Dine symptomer var imidlertid lokaliseret på knæets indvendige side, og derfor i det område hvor meniskskaden var opstået. Slidgigtforandringerne

bagved knæskallen medfører ikke symptomer i dit tilfælde, da symptomer da ville være lokaliseret fortil på knæet og ikke på knæets indvendige side, hvor meniskskaden var lokaliseret.
Jeg mener derfor bestemt, du bør anke sagen.
I forsikringssagen vil jeg dog pointere at jeg som behandlende speciellæge ikke har afgørelse på forsikringssagen eller méngradudmåling, som er en sag mellem dig og dit forsikringsselskab. Mine kommentarer ovenfor er derfor blot en uddybelse af de lægelige journaloplysninger."

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i vejledende udtalelse af 21/7 2016 blandt andet anført:

"**Varigt mén**

Vurdering af varigt mén

Vores lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Da der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] var den 8. marts 2015 ude at løbe, da hun pludselig oplevede jagende smerter på indersiden af højre knæ.

- Hun konsulterede egen læge dagen efter, hvor hun klagede over smerter i knæet, men oplyste, at der ikke var sket et vridtraume.

- Den 7. april 2015 fik hun foretaget en MR-scanning, der viste slidgigt i knæet.

Vi har ved sagens vurdering lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over smerter og bevægeindskrænkning i højre knæ.

Det er imidlertid vores vurdering, ud fra sagens samlede oplysninger, at hændelsen, som den er beskrevet i sagens akter, ikke er egnet til at medføre en skade i et raskt knæ.

På baggrund af ovenstående finder vi, at [klagerens] højresidige knægener med overvejende sandsynlighed skal tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse.

Vi vurderer derfor, at hændelsen den 8. marts 2015 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent grundet manglende årsagssammenhæng."

Den behandlende speciallæge i ortopædisk kirurgi har ved e-mail af 27/10 2017 til klageren blandt andet oplyst:

"På den ene side er der i min optik ikke meget tvivl om, at din meniskskade er opstået pludseligt og under din løbetur, idet du havde en ret stor flaplæsion i den bagerste del af menisken, der lå foldet ind under menisken. Sådanne forandringer i menisken opstår altid ved skader, mens at de

skader/revnedannelser, der sker i menisken i forbindelse med slidgigtforandringer mere er af revnedannelser ind i selve substansen, hvor der som oftest ikke er meniskstykker, der som sådan ligger løse og kan gå i klemme.
Jeg er derfor overbevist om, at din meniskskade er opstået ved en pludselig hændelse under din løbetur og dermed vil jeg umiddelbart vurdere, at der definitionsmæssigt bør være tale om en ulykke.
Samtidig har du naturligvis dine slidgigtforandringer i let til moderat grad på den indvendige lårbenskno og i betydelig mere udtalt grad i leddet bag ved knæskallen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår det blandt andet:

"**Forsikringen dækker**

2.1. Direkte følger af ulykkestilfælde

2.1.1.
Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

For at opnå dækning er det et krav, at der er medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurdering lægger vi blandt andet vægt på, om ulykkestilfældet er egnet til at forårsage personskaden. Det vil sige, om ulykkestilfældet i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.
…
Forsikringen dækker ikke

2.1. Sygdom m.m.

2.1.1.1. Sygdom
Ulykkestilfælde, der skyldes sygdom.

2.1.1.2.
Sygdom og udløsning af eksisterende sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde.

2.1.1.3.
Forværring af følgerne at ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig, efterfølgende opstået sygdom.
…
Forsikringen dækker

2.2. Sport

2.2.1.
Ulykkestilfælde, der sker under udøvelse af eller i forbindelse med sport, der ikke undtages i skemaets modsatte side i punkt 2.2.1.1. til 2.2.1.5.

Ved deltagelse i et enkeltstående arrangement. f.eks. firmaarrangement, polterabend eller rund fødselsdag, dækker forsikringen ulykkestilfælde, der sker under gocart-kørsel, klatring på uden-

> døre klatrevæg eller tandemspring med faldskærm under professionel instruktion, selv om policen ikke er udvidet med titlægsdækning. Ved jævnlig deltagelse i disse aktiviteter, skal forsikringen være udvidet med tillægsdækning."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at hun i forbindelse med en løbetur den 8/3 2015 fik pludselige smerter i sit højre knæ, og at hun i april 2015 blev opereret for en meniskskade. Hun klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for hendes gener som følge af det anmeldte ulykkestilfælde. Hun kræver, at selskabet udbetaler erstatning svarende til et varigt mén på 8 %.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at der ikke er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og klagerens gener i højre knæ, idet hændelsen ikke har været egnet til at medføre en varig skade i et rask knæ. Selskabet har henvist til udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 21/7 2016, hvoraf det blandt andet fremgår: "Det er imidlertid vores vurdering, ud fra sagens samlede oplysninger, at hændelsen, som den er beskrevet i sagens akter, ikke er egnet til at medføre en skade i et raskt knæ. På baggrund af ovenstående finder vi, at [klagerens] højresidige knægener med overvejende sandsynlighed skal tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse. Vi vurderer derfor, at hændelsen den 8. marts 2015 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent grundet manglende årsagssammenhæng".

Selskabet har endvidere henvist til, at klageren har svær slidgigt i sit højre knæ, og at det med overvejende sandsynlighed må formodes, at dette er årsagen til klagerens gener i højre knæ.

Klageren gør gældende, at der er årsagssammenhæng mellem løbeturen og knæskaden. Til støtte herfor har hun blandt andet fremlagt en udtalelse fra den behandlende speciallæge i ortopædkirurgi af 27/10 2017, hvoraf det blandt andet fremgår: "På den ene side er der i min optik ikke meget tvivl om, at din meniskskade er opstået pludseligt og under din løbetur, idet du havde en ret stor flaplæsion i den bagerste del af menisken, der lå foldet ind under menisken. Sådanne forandringer i menisken opstår altid ved skader, mens at de ska-

der/revnedannelser, der sker i menisken i forbindelse med slidgigtforandringer mere er af revnedannelser ind i selve substansen, hvor der som oftest ikke er meniskstykker, der som sådan ligger løse og kan gå i klemme. Jeg er derfor overbevist om, at din meniskskade er opstået ved en pludselig hændelse under din løbetur og dermed vil jeg umiddelbart vurdere, at der definitionsmæssigt bør være tale om en ulykke. Samtidig har du naturligvis dine slidgigtforandringer i let til moderat grad på den indvendige lårbenskno og i betydelig mere udtalt grad i leddet bag ved knæskallen".

Ulykkesdefinitionen

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.1, at "ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade".

Højesteret afsagde den 5/9 2017 dom i sag 285/2016. Af dommen fremgår blandt andet:

"Den definition af et ulykkestilfælde, der anvendes i de foreliggende forsikringsbetingelser, er bred. Det hænger navnlig sammen med anvendelsen af ordet "hændelse" og det forhold, at det ikke er en betingelse, at årsagen til ulykkestilfældet er udefra kommende påvirkning eller ydre omstændigheder, ligesom det efter vores opfattelse heller ikke er en betingelse, at der er opstået noget usædvanligt, uventet eller tilfældigt i forbindelse med skadens indtræden. Den hændelse - initialpåvirkning - som har ført til skaden, skal dog være sket pludselig.

Den gældende definition af et ulykkestilfælde blev efter det foreliggende indført med det sigte at yde en bredere dækning for pludseligt opståede helbredsforringelser, og det udvidede dækningsomfang havde oprindeligt sigte på sports- og vridskadetilfælde. Vi finder, at løbeaktivitet må sidestilles med sportsaktiviteter og således adskiller sig fra mere dagligdags bevægelser, såsom at bukke sig ned, rejse sig op, at gå mv., som ikke er dækningsberettigede.

På den anførte baggrund og henset til, at den uklarhed, som forsikringspolicernes beskrivelse af ulykkesbegrebet giver anledning til, må komme selskaberne til skade, finder vi, at definitionen

på et ulykkestilfælde må anses for også at omfatte den situation, hvor der pludseligt under løbeaktivitet opstår personskade.

I den foreliggende sag har [forsikringsselskaberne] for Højesteret ikke bestridt, at skaden i form af læsion af den mediale menisk i As højre knæ opstod i forbindelse med løbeturen den 19. juli 2013. Forsikringsselskaberne har heller ikke gjort gældende, at skaden skyldes sygdom eller udløsning af latente sygdomsanlæg".

Nævnet finder med henvisning til Højesterets dom, at den beskrevne hændelse – almindelig løbeaktivitet – må anses for at være en pludselig hændelse i henhold til ulykkesdefinitionen i denne sag.

Årsagssammenhæng

Spørgsmålet er herefter, om selskabet kan afvise at yde dækning med henvisning til, at der ikke er årsagssammenhæng mellem ulykken og den indtrådte skade.

Det følger af forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.1, at "For at opnå dækning er det et krav, at der er medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen lægger vi blandt andet lagt vægt på, om ulykkestilfældet er egnet til at forårsage personskaden. Det vil sige, om ulykkestilfældet i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet den 8/3 2015 og hendes højresidige knægener. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har navnlig lagt vægt på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 21/7 2016, hvoraf det fremgår, at klagerens ulykkestilfælde ikke er egnet til at medføre en skade i et raskt knæ.

10. 91511

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at klageren ved MR-skanning den 7/4 2015 og ved operation den 16/4 2015 har fået påvist ikke-ubetydelige degenerative forandringer i sit højre knæ.

Det, som klageren i øvrigt har anført, herunder den behandlende ortopædkirurgs udtalelse af 27/10 2017, kan ikke føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings
Udskriftens rigtighed bekræftes

Mette Eisenhardt